

τὸν ὁμώνυμον λιμένα, ἐπὶ τῆς χερσονησώδους γλώσσης τῆς κλειούσης αὐτὸν πρὸς Μ (Παυσαν. 2. 29).

Ἔτερον χωρίον μνημονευόμενον ὑπὸ τοῦ Παυσανίου (2. 28, 3) εἶνε τὸ Ἵρνηθιον, πεφυτευμένον ἐξ ἀγριελαιῶν, ἐν τῇ κατωφερείᾳ τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον καὶ πλησίον ταύτης. Ἡ θέσις τοῦ Ἵρνηθίου εἶνε ἄγνωστος· πιθανώτατα δ' ἔκειτο παρὰ τῇ σημερινῇ ὁδῷ, ἣτις εἶνε αὐτὴ ἢ ἀρχαία, κατὰ λόγον τοπικόν, περὶ τὰ ὄρια τοῦ σημερινοῦ χωρίου τῆς Παλαιᾶς Ἐπιδάουρου. Ὁ Πολύαινος (Στρατηγ. 3. 7, 39) μνημονεύει μικρὸν ἄνω τῆς θαλάσσης τῆς Ἐπιδάουρου ἄλλος βαθὺ καὶ σύσκιον.

ΔΗΜΟΣ ΛΗΣΣΗΣ

Κάτοικοι 1,076, δημόται 971.

Ὁ δῆμος Λήσσης, εἰς τῶν μεσογείων τῆς Ναυπλίας ὢν, ἔχει ὄρια πρὸς Β τὸν δῆμον Ἐπιδουρίων, πρὸς Α τὸν τῆς Δρυόπης τῆς Τροιζηνίας, πρὸς Μ τὸν τῶν Ναυπλιέων καὶ πρὸς Δ τὸν δῆμον Μιδέας.

Ὁ δῆμος Λήσσης εἶνε Γ' τάξεως· συνέστη τῷ 1869. ἔχει κατοίκους 1076, καὶ δημότας 971. Σύγκειται δ' ἐκ τριῶν χωρίων τοῦ Λιγουριοῦ, τοῦ Ἀδαμίου καὶ τοῦ Κορωνίου. Ὁ δῆμος εἶνε ὄρεινός κατέχων πάσας σχεδὸν τὰς μεσημβριονατολικὰς διακλαδώσεις τοῦ Ἀραχναίου ἀποτελουμένας ἐκ λόφων καὶ βουνῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὑψηλῶν, διαδεχομένων ἀλλήλους ἐν ἀνωμάλῳ φορᾷ, καὶ περικλειόντων τὸ πρὸς Μ τοῦ Ἀραχναίου λεκανοπέδιον, ἐν τῷ ὁποίῳ περιλαμβάνεται ἡ πεδιάς τοῦ Λιγουριοῦ καὶ ἡ συνημμένη ταύτη τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Τὸ πλεῖστον τῶν ὄρεων τοῦ δήμου εἶνε ἐντελῶς ἀδενδρον καὶ ἀνυδρον, χρήσιμον μόνον εἰς βοσκὴν.

Πρωτεύουσα τοῦ δήμου εἶνε τὸ Λιγουριό, ἀρχαῖον χωρίον, οἰκούμενον ὑπὸ 170 οἰκογενειῶν, κείμενον ἐπὶ ὑψώματος βορειανατολικῶς τῆς ὁμωνύμου πεδιάδος· τὸ χωρίον ὑδρεύεται ἐκ φρεάτων. Ἀπέχει τοῦ Ναυπλίου 5 ὥρας.

